

Medlemmers Sag, der dengang deeltog i Overenskomsten, at afgjøre, om dette Tillæg indeholder en videre Udvikling af eller et Brud paa den Overenskomst, som dengang blev sluttet; mig forekommer det, at Tillæget ikke stemmer nøie overeens dermed, og jeg troer, det vil være rigtigst at forkaste det, Naar Rigsdagen har det i sin Haand, gjennem Dechargen, gjennem sin Beslutning over Statsregnskabet at fatte en endelig Afgjørelse om de afholdte Udgifter, saa anseer jeg det for overflødig og ikke for korrekt at tilspøe til selve Bevillingen denne Bestemmelse om Opførelsen paa Tillægsbevilling, alene for at kunne opføre Summerne i Rd., Mk. og f.

Dette var det ene af de to Spørgsmaal, som jeg skulde tillade mig at behandle, Spørgsmaalet om, hvad den finantsielle Virkning er af en vedtagen og af Kongen stadfæstet Lov. Det andet Spørgsmaal var dette: i hvilket Forhold maa Finantsloven siges at staae til de gjældende Love? Dette Spørgsmaal er af de to det meest brændende og det, der forrige Gang nærmest fremkaldte det stærke Sammenstød mellem det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds og mig. Der er nemlig opstillet den Paastand, at Finantsloven behersker samtlige Love, saa at Rigsdagen er berettiget til paa Finantsloven at forøge, formindske eller negte for det enkelte Aar enhver Udgift, uden Hensyn til de gjældende Love; det er Grundsetningen: Finantsloven er Herre over alle Love, saaledes at den ikke er bunden i nogen som helst af sine enkelte Dele ved en tidligere given Lov. Denne Bære er ligeledes ny; den var ukendt i de første Aar efter Grundloven, og jeg troer, at Enhver, der vil gjennemgaae de interessante Forhandlinger, som dengang ere blevne førte om vore Finantslove, vil komme til Erkjendelse af, at Ingen dengang anede, at Sagen vilde blive stillet paa den Maade, uagtet jeg villig skal indrømme, at det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) allerede dengang lod falde Antydninger, som kunde tyde hen paa, at han eengang i Tidens Løb vilde komme til at staae med den hderlig doctrinaire Anskuelse, som han ser Diebliffet nærer. — Naar det er bestemt, at der skal forelægges

hver ordentlig Rigsdag et Overflag over Statens Indtægter og Udgifter, saa er det jo aabenbart, at Forudsætningen maa være, at Regjeringen ved Udarbejdelsen af sit Overflag holder sig til de gjældende Love, at den optager dem og lader dem være bestemmende for de Satter, der opføres; og af denne Forudsætning følger den næste, at ogsaa Rigsdagen i saa Henseende maa holde sig til disse Love. At de gjældende Love ere bindende for Rigsdagen, synes fra alle Sider at være erkjendt med Hensyn til Indtægterne; naar en Skattelov er givet, hvorved der er bestemt en Afgift af saa og saa meget pr. Td. Hartkorn, saa er Rigsdagen ved Finantslovens Behandling bunden dertil, og kan ikke for det enkelte Aar i Finantsloven foretage nogen Forandring af denne Skattelov (Tscherning: Jo!). Det ærede Medlem, der er saa overordentlig doctrinairt, maa naturligviis komme til at sige Jo dertil, men jeg er overbevist om, at de øvrige Talsmænd for denne Anskuelse, og navnlig den høitærede Kultusminister, i denne Henseende ubetinget ville anerkjende, at Skatte-love, der indeholde en foreløbig Afgjørelse mellem Skattehyderne og Staten, ere hellige og ikke kunne brydes ved Andet end nye Skattelove; ethvert System, der opstiller noget Andet end dette, forrykker det hele Grundlag, hvorpaa Staten staaer, og aabner Veien for de allerførste Farer. Selv det ærede Medlem, der nu siger jo, for at sige imod, argumentationis causa, vilde, troer jeg, betænke sig meget paa at sige jo, naar det Tilfælde virkelig forelaa, navnlig ogsaa fordi han saa mange Gange har udviklet for os, at en Grundstat, der bestaaer i Kraft af en Lov, er en Prioritet, som Staten har, og Prioritetens Skyldner har et Krav paa, at den ikke forhøies undtagen gjennem de Former, der ere foreskrevne for Love. En nærmere Betragtning vil vise, at hvad der gjælder med Hensyn til Skattelove og Indtægter, ogsaa gjælder om Udgifter, og dette er Grundlovens Tanke; Grundlovens Tanke er, at naar en Lov har bestemt og ordnet en Udgift, skal denne Lov være bindende for Finantsloven. Det er nu saa heldigt, at jeg i den Henseende kan paaberaabe mig et Bidnesbyrd, som vil spille en stor Rolle hos